

og det har jeg faaet blandt andet ved Folk, som jeg nu ikke kan huske Navnet paa, men jeg skulde huske meget feil, om der ikke sidder et Medlem her i Thinget, som kender til ham og anbefalede ham. Det var nu anbelangendes Doctoren derovre paa Den. De andre to her i Byen boende Mænd har jeg selv personlig talt med, og forsaavidt man vil troe mig paa mit Ord (Jo! Jo!), og det haaber jeg, saa kan jeg bevidne, at de meget godt kunde forstaae, hvad jeg sagde til dem, og det er dog noget, som de alle vide her, at jeg taler det danske Sprog i en noget jydsk Mundart, og jeg kan ogsaa paa den anden Side bevidne, at disse Folk kunde tale saaledes Dansk, at jeg meget godt kunde forstaae dem. Det skal vel ikke tydes saaledes, at jeg vil give nogen Forklaring om, at de skulde kunne Sproget grammatisk, da jeg saa vilde komme noget i Forlegenhed, al den Stund jeg just ikke er saa skrækkelig stærk i Orthographien. Forøvrigt skal jeg ikke videre udtale mig om denne Sag, som er saa udførlig behandlet af mine ærede Colleger, der forstaae sig meget bedre paa de Dele, end jeg gjør.

Varfod: Hvis den ærede Rigsdagsmand ved de Bemærkninger, som han nu fremsørte, skulde have sigtet til hvad jeg før sagde, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg udtryffeligt erklærede, at jeg slet ikke tvivlede om, at de Paagjældende jo kunde Dansk, men jeg vilde kun ønske, at det, inden Regjeringen fremtidig forelagde os et Lovforslag om en saadan Fremmeds Indfødsret, da i Motiverne udtryffeligt maatte blive udtalt, om han kunde tale Dansk.

Fscherning: Jeg vil blot bemærke, at hvis jeg skulde faae et Andragende forelagt derom, saa vilde jeg ikke spørge directe, men jeg vilde forbeholde mig at gjøre den Ret gjældende, som jeg synes.

Ordføreren: Da nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger) har erklæret, at efter hans Overbeviisning kunde Forordningen af 1776 slet ikke anses for at være ophævet ved Grundloven i Henseende til de Regler, som den foreskrev, eller i Henseende til de Krav, som den giver paa Indfødsretten, saa følger det af sig selv, at

jeg endnu paa det Bestemteste maa tilraade, at dog endelig denne Forordning maatte blive i lovlig Form ophævet; og naar den ærede 6te Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Mourier), saavidt jeg forstod, meente, at de, som for nærværende Tid have ansøgt om Indfødsret, at dem maatte og kunde Noget, som stod i Forordningen af 1776, komme tilgode, og da Indenrigsministeriet syntes af have været af samme Mening, da vi anførte som Bevæggrund til at afsenke de Tydske Indfødsret, at de havde en Eiendom og tildeels en Eiendom til en vis hoi Priis, som Forordningen af 1776 anfører, saa maa jeg tillade mig den lille Dplysning, at dersom Forordningen af 1776 strengt skulde anvendes netop paa de Tydske, da troer jeg netop, at man maatte nægte dem Indfødsret. Der staaer nemlig i fornævnte Forordning i den 6te Artikel; at dersom de, som ifølge de foregaaende Artikler have Krav paa Indfødsret, eller kunne forventes sig den meddeelt, at dersom de ikke inden et Aar er omme ansøge derom, saa skulde de uden al Forandring være udelukkede; det er altsaa aabenbart Meningen i den Forordning, at dersom Udlændinge, som ere i den Stilling, at de efter den kunne faae Indfødsret, lade en længere Tid gaae hen, inden de ansøge den, saa antages de ved denne deres Færd at have ringeagtet den, og saa skal deres Ansøgning ikke herefter bevilliges, saa at jeg troer, at netop disse Tydske kunne være meget glade over, at Sagen afgjøres efter Rigsdagens og Regjeringens frie Bedømmelse af Forholdene, uden mindste bindende Hensyn til Forordningen af 1776.

Indenrigsministeren: I de faa Ord, som jeg skal have den Ære at fremsøre, skal jeg tillade mig, at holde mig i det Væsentlige til Lovudkastet og Udvalgets Betænkning, saaledes som de begge foreligge, dog skal jeg ikke forbigaae en enkelt Bemærkning med Hensyn til adskillige Andragender, der ere fremkomne for Thinget, og som jeg som Rigsdagsmand fra mit Valgdistrict har modtaget og forelagt. Jeg troer, at der i de Forhold, hvormed vi for Diebliffet bestjæftige os, slet sammenblandes to Begreber, som det er uenslignende i Lovgivningen at holde ude fra hinanden; det ene